

stiget ordning for egentlig kapitalopsparring efter lignende principper, som er gældende for forsikringsselskabernes kapitalforsikringer og livsforsikringer med udbetaling.

For det første kan der næppe være tvivl om, at en opsparring af et beløb af en vis størrelse for de fleste er et langt mere tiltrækkende opsparingsmål end opsparring til en række årlige ydelser. Den faktiske fordeling mellem kapitalforsikringer og op-hørende livrenter i forsikringsselskaberne bekræfter tilfulde denne påstand.

For det andet vil der være en større utilbøjelighed hos publikum til at foretage en opsparring af et opsparingsbeløb, end når det drejer sig om forbrug af løbende udbetalinger; nedsparingsprocessen vil, alt andet lige, blive langsommere. Fra et samfundsmæssigt synspunkt vil en øget opsparring og formindsket nedsparring virke i samme gunstige retning.

Vor konklusion er derfor, at man bør tilstræbe en ordning, således at der gives publikum adgang til at indsætte årlige beløb i banker og sparekasser med et for de forskellige aldersgrupper nærmere fikseret maksimum, således at de indbetalte beløb er skattefrie, og således at de opsparingsbeløb undtages for formueskat og beskattning af påløbne renter, indtil hævnning på kontoen påbegyndes, hvilket tidligst skal kunne ske fra det 67. år. Først når hævnningen påbegyndes, indtræder dels almindelig formueskattepligt, dels skattepligt af senere påløbne renter, derimod ikke indkomstskattepligt af de hævede beløb.

Som en ordning, der er let at forstå for sparerne, nem at administrere, og som naturligt passer ind i publikums opfattelse af opsparingsformer i pengeinstitutterne, skal vi tillade os til overvejelse at foreslå:

Pkt. 1. På en alderdomsopsparringskonto i sparekasse eller bank kan årligt højst ind-sættes

200 kr. af personer mellem 20 og 30 år
300 kr. af personer mellem 30 og 40 år
400 kr. af personer mellem 40 og 50 år
500 kr. af personer mellem 50 og 60 år
og 600 kr. af personer over 60 år.

For hver gang detailpristallet for juli måned er steget med 5 pct. i forhold til detailpristallet for juli 1957, forhøjes ovennævnte maksimale indskudsbeløb med 5 pct.

Regnes der med en gennemsnitsrente på 3½ pct., vil der ved sparerens 67. år indestå følgende med sparerens alder ved opsparin-gens påbegyndelse varierende beløb, hvis sparereren ved slutningen af hvert af op-sparingsårene har indsat ovennævnte maxi-mumsbeløb på kontoen, hvilket formentlig næppe vil blive praksis bortset fra enkelt-tilfælde.

Begyndelsesalder	Maksimalt indest. v. 67. år
25	ca. 33 000 kr.
35	ca. 24 000 kr.
45	ca. 16 000 kr.
55*)	ca. 8 000 kr.

Pkt. 2. De på en alderdomsopsparrings-konto årligt indsatte beløb kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige ind-komst. Kontoens indestående er ikke for-mueskattepligtigt, og de kontoen tilskrevne renter er ikke indkomstskattepligtige i op-sparingsperioden.

Pkt. 3. Efter sparerens fyldte 67. år skal kontoens indestående opføres som skatte-pligtigt formue, såsnart der er sket hævnning på kontoen, og fra samme tidspunkt er senere tilskrevne renter på kontoen ind-komstskattepligtige.

Pkt. 4. Før det 67. år kan der uden pøn-alvirkning kun haves på kontoen i til-fælde af sparerens død.

Pkt. 5. Kontoens indestående nyder kreditorbeskyttelse i samme omfang som efter reglerne i § 11 i forslaget om pristalsregule-ret alderdomsforsikring og alderdomsop-sparing.

Samtidig med at fremsætte dette forslag skal de to organisationer udtale, at selv-om forslaget efter vor opfattelse indeholder væsentlige opsparingsfremmende virknin-ger, er der dog hermed kun skabt et særligt incitament for denne form for alderdoms-opsparring, medens der fortsat eksisterer en række andre opsparingsformer og opspa-

*) Der bør formentlig indføres en overgangsbestemmelse for personer over 50 år gående ud på dels en forhøjelse af det årlige opsparingsbeløb, dels en forlængelse af opsparingsperioden udover det 67. år.